

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Moroz Anatolie Ion, născut la 09 august 1961, originar din r-nul Hîncești s. Sarata-Nouă și, domiciliat în or. Hîncești, str. A. Marinescu 16 ap. 3;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 02.04.2013 până la 09.08.2013;*
- *în instanța de apel din 13.09.2013 până la 14.05.2014;*
- *în instanța de recurs din 03.07.2014 până la 28.10.2014;*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 09 august 2013, Moroz Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal a fost achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Moroz Anatolie a fost învinuit de faptul că, la data de 30 noiembrie aproximativ la orele 19.30, în orașul Hâncești, în stradă, în apropierea casei internat pentru copii cu dificultăți mintale, în baza relațiilor ostile apărute, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Barbulat Vasile, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală echimoze sbclaviculare, fractura coastei opt pe linia axiliară posterior, ce se califică ca vătămări corporale medii, care au adus la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile și de lungă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Moroz Anatolie să fie declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și numită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei penale aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță justificat a statuat lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului, cum a argumentat procurorul în apelul său, deoarece pentru a fi prezența infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal este necesară prezența cumulativă a celor patru elemente obligatorii și anume: a obiectului, laturii obiective, subiectului și laturii subiective a unei infracțiuni. Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău menționează că în speța dată nu este înregistrată latura obiectivă și anume lipsește legătura causală dintre presupusa acțiune a inculpatului și vătămarile ce i-au fost cauzate părții vătămate Barbulat Vasile.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând următoarele:

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de către procuror, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și

punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc fiind prezentă o apreciere formală, eronată și tendențioasă, cu referire doar la aceea, că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt.

- în situația în care instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de acuzare, decizia judecătorească este afectată și nu poate fi considerată legală și întemeiată și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pentru condamnarea inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal;

- vinovăția inculpatului Moroz Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, este confirmată prin totalitatea probelor din materialele dosarului;

- atât la urmărirea penală, cât și pe parcursul ședințelor de judecată, n-au fost stabilite careva circumstanțe, care să indice că partea vătămată și martorul Barbulat Larisa nu spun adevărul, având vreun oarecare interes, sau, că intenționat doresc să învinovățească inculpații de fapte, pe care aceștea nu le-au săvârșit;

- instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului, ca fiind depuse în scop de a evita răspunderea penală;

- instanța de apel eronat a concluzionat, că argumentele acuzatorului de stat sunt complet nefondate, precum că faptele inculpatului constituie componenta de infracțiune, prevăzută de art. 152 alin.(1) Cod penal.

6. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală (red. 14.03.2003), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, în legătură cu ce, în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală urmează a fi casată decizia atacată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit apelului declarat de procuror (f.d. 98-99), criticând sentința, sau invocat următoarele motive:

„- instanța de judecată a dat o apreciere subiectivă și insuficientă declarațiilor părții vătămate Barbulat Vasile, martorilor Barbulat Larisa, Crăciun Vasile și a inculpatului Moroz Anatolie depuse atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești unde inculpatul a recunoscut că a avut un conflict cu partea vătămată;

- la pronunțarea sentinței instanța de judecată nu a ținut cont de pertinența, concludența, utilitatea și veridicitatea a tuturor probelor acumulate și examinate în cadrul ședinței de judecată, din punct de vedere al colaborării lor, prin care s-a confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, unde nemijlocit a fost dovedit că în acțiunile inculpatului există componența de infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, după indicii „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a

fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă”;

Fapta prejudiciabilă analizată presupune aplicarea violenței asupra persoanelor.

În sensul art. 152 Cod penal, prin violență se are în vedere violența soldată cu vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

Raportând cele menționate mai sus la speța în cauză, Colegiul constată incorectă concluzia instanței de fond, menținută de instanța de apel, cu privire la lipsa elementelor constitutive a infracțiunii care au dus la achitarea inculpatului.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a motivat superficial și s-a bazat doar pe probele apărării ce au dus la achitarea inculpatului.

În acest sens Colegiul penal lărgit enunță că au rămas fără motivare următoarele motive: - declarațiile permanente ale părții vătămate Barbulat Vasile date în cadrul urmăririi penale (f.d. 14-15) și în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d. 84-85) din care rezultă că:

- „ pe 30 noiembrie 2012 în jurul orei 19:30 s-a deplasat la serviciul soției, unde activează în calitate de soră mediclă la internatul de copii cu deficiențe mintale. În timp ce discuta cu soția pe un ton mai ridicat, în afara teritoriului școlii internat, de ei sa apropiat inculpatul Moroz Anatolie, care l-a întrebat de ce face gălăgie, i-a răspuns inculpatului să nu-l intereseze. Totodată susține că inculpatul Moroz Anatolie i-a aplicat lovituri în regiunea brațului, capului și a spatelui ...” (f.d. 88)

- declarațiile martorului Barbulat Larisa care au fost apreciate critic de instanța de fond cât și de instanța de apel din care reiese că: „pe 30 noiembrie 2012 în jurul orei 19:30 soțul Barbulat Vasile, a chemat-o la poarta instituției , apropiindu-se de el între ei s-a iscat un conflict, acesta a început să vorbească cu ea pe un ton mai ridicat, de ei s-a apropiat inculpatul care l-a îmbrâncit pe neașteptate pe Barbulat Vasile, care a căzut jos și a fost lovit de inculpat cu pumnii și picioarele ...” (f.d. 89)

- Se menționează că nu a fost audiat martorul Gușeanu Sergiu care s-a implicat în conflictul apărut și i-a despărțit (f.d. 89).

- conform raportului de expertiză medico-legală nr 70 D din 15 februarie 2013 iau fost cauzate vătămări corporale medii lui Barbulat Vasile (f.d. 27)

Astfel, concluziile instanței de fond și de apel precum că în acțiunile inculpatului Moroz Anatolie lipsesc semnele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și el urmează a fi achitat nu corespund situației de fapt și probelor prezentate de acuzatorul de stat.

În atare situație se constată că instanța de apel, unilateral a examinat probele și a dat mai multă prioritate probelor prezentate de apărare, ignorându-le pe cele ale acuzării.

Prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel n-a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, pronuțându-se numai pe o parte din probele prezentate de părți. Astfel, se conchide că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor în apel, nu și-a motivat soluția, având în vedere și aceste motive, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs deoarece soluționarea chestiunii respective ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art. 414 Cod de procedură penală trebuie să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

În asemenea condiții, Colegiul penal, constatând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra

tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Moroz Anatolie Ion**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 02 decembrie 2014, ora 9⁵⁰.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu